

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 394/2017
13.07.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Раде Цвијетић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Мирковић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6688/15 од 02.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6688/15 од 02.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 75788/10 од 28.05.2015. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужили исплати износ од 72.000 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате, са каматом коју Централна европска банка прописује за евро почев од 18.06.2010. године до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате, са каматом по Закону о затезној камати. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили надокнади трошкове парничног поступка у износу од 461.380,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6688/15 од 02.03.2016. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 75788/10 од 28.05.2015. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), који

се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом се не указује на друге битне повреде поступка због којих се ревизија може изјавити применом члана 398. ЗПП.

Неосновано се ревизијом указује да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана чланом 361. став 1. у вези са чланом 8. ЗПП, обзиром да је другостепени суд на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка одлучио по свом уверењу које ће чињенице узети као доказане.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су постигли договор да стан у изградњи, који је требало да припадне туженом као извођачу радова на згради у ... у улици ... број ..., купи тужила, а као начин плаћања договорили су да тужила, између осталог, пренесе у својину туженом два путничка аутомобила. На име дела купопродајне цене у износу од 38.000 евра тужила је туженом предала возило марке „...“ тип „...“, о чему су странке сачиниле и својеручно потписале потврду о пријему возила од 30.08.2006. године. Тужила је возило марке „...“ тип „...“ у вредности од 14.000 евра и износ у готовом новцу од 16.000 евра предала туженом дана 09.02.2007. године, о чему је сачињена потврда о измирењу преузетих обавеза које су странке потписале. У потврди је наведено да тужила преузима на себе обавезу да за возило „...“ тип „...“ прибави овлашћење за управљање, регистрацију и отуђење на име туженог. Поред имена туженог стављен је печат предузећа туженог „ГГ“. Део уговорене купопродајне цене стана од 72.000 евра тужила је исплатила туженом и у грађевинском материјалу - столарији у вредности од 4.000 евра. Тужила је са инвеститорима ДД, ЂЂ и ЕЕ закључила предуговор о купопродаји непокретности – стана, августа 2006. године, који није оверен у суду. У предуговору је уместо 72.000 евра као купопродајна цена означен износ од 56.000 евра, ради пореских олакшица. До закључења уговора о купопродаји између тужиле и инвеститора није дошло, јер није реализован договор између инвеститора и туженог као извођача радова, па су инвеститори стан продали трећем лицу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови закључили да је део имовине тужиле у износу од 72.000 евра прешао у имовину туженог и налази се код туженог без основа, због чега тужила има право да захтева враћање исплаћеног износа. Наиме, полазећи од исказа парничних странака, те саслушаних сведока, нижестепени судови закључују да је договор око продаје стана тужили постигнут са туженим, а не са његовим привредним друштвом, да је намера парничних странака била да новац и аутомобили припадну туженом, а не фирми, да је потврду о примопредаји возила тужени

потписао лично у своје име, да тужени није оспорио да је возило које се у потврди наводи заиста и примио и у своје лично име, те како је тужила исплатила туженом износ од 72.000 евра на име куповине стана са гаражним местом, који је туженом требало да припадне по основу изведених радова на згради у ... број ..., да до закључења уговора о купопродаји између тужиле и инвеститора није дошло из разлога што је отпао договор између инвеститора и извођача радова, овде туженог, а инвеститори стан продали трећем лицу, то је правилан закључак нижестепених судова да је тужени износ од 72.000 евра стекао без основа и у обавези да, сагласно члану 210. Закона о облигационим односима, наведени износ врати тужили.

Чланом 17. Закона о облигационим односима прописано је да су стране у облигационом односу дужне да изврше своју обавезу и одговорне су за њено испуњење и обавеза се може угасити само сагласношћу воља страна у облигационом односу, или на основу закона. Одредбом члана 262. став 1. истог закона прописано је да је поверилац у обавезном односу овлашћен да од дужника захтева испуњење обавезе, а дужник је дужан испунити је савесно, у свему како она гласи. Чланом 210. Закона о облигационим односима прописано је да када је неки део имовине једног лица прешао на било који начин у имовину неког другог лица, а тај прелаз нема свој основ у неком правном послу или у закону, стицалац је дужан да га врати, а кад то није могуће, да накнади вредност постигнуте користи. Обавеза враћања, односно накнаде вредности, настаје и када се нешто прими с`обзиром на основ који се није остварио или је касније отпао.

И по оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су обавезали туженог да тужили исплати износ од 72.000 евра сагласно члану 210. Закона о облигационим односима, обзиром да је тужени наведени износ стекао без основа јер до закључења уговора о купопродаји између тужиле и инвеститора није дошло, из разлога што је отпао договор између инвеститора и извођача радова - овде туженог, а стан продат трећем лицу, те како је тужени наведени износ примио, то тужила има право да захтева враћање исплаћеног износа.

Неосновано се ревизијом туженог указује да предуговор о купопродаји предметне непокретности тужила није закључила са туженим, већ са другим лицима, те да је такав предуговор био основ за плаћање, да тужени није потписник тог предуговора, већ да је иступао само као пуномоћник, а не и уговорна страна, због чега не може постојати његова одговорност за враћање датог износа. Ово с`тога што наведени предуговор није оверен у суду и као такав не производи правно дејство сагласно Закону о промету непокретности, те како је тужила, што неспорно произлази из утврђеног поступка пред нижестепеним судовима, новац за купопродају предметног стана исплатила туженом, то је исти дужан да предметни износ врати тужили. У осталим наводима ревизије понављају се жалбени наводи о којима се Апелациони суд изјаснио, дајући разлоге које прихвата и Врховни касациони суд.

Осталим ревизијским наводима оспорава се утврђено чињенично стање, а што не може бити предмет оцене овог суда сагласно члану 398. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 405. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић